

## **OBIECAĆ SIĘ** (39) *vb pf*

się (29), się (10).

o, e oraz a jasne.

*inf* obiecać się (3).  $\diamond$  *praet* 1 sg *m* obiecałem się, -m się obiecał (2).  $\diamond$  3 sg *m* obiecał się (21).  $\diamond$  1 pl *m pers* -śmy się obiecali (1).  $\diamond$  2 pl -ście się obiecali (1).  $\diamond$  3 pl *m pers* obiecali się (2).  $\diamond$  *plusq* 3 sg *m* był się obiecał (1). *f* była się obiecała (1).  $\diamond$  3 pl *m pers* byli się obiecali (1).  $\diamond$  *con* 3 sg *m* by się obiecał (2).  $\diamond$  *con praet* 2 sg *m* byś się był obiecał (1).  $\diamond$  *impers praet* obiecało się (2).  $\diamond$  *impers con praet* by się było obiecało (1).

*Sł stp s.v. obiecać, Cn notuje, Linde XVI – XVII w. s.v. obiecać.*

*Zapowiedzieć swą obecność gdzieś, lub swój udział w czymś; condicere, constituere Mącz; promittere Cn [w tym: w użyciach bezpodmiotowych (6)] (39) : BielKron 435v; Efficere pollicita, Spełnić to co się obiecało. Mącz 115b; prosiła go [Hester] aby iey tę poćciwość vczyinił/ aby był w domu iey v niey ná biefiedzye. Krol [Asverus] sie obiecał/ y potym v niey był. RejZwierc 154v.*

*obiecać się komu, czemu* (7): Liżká żorawiá prosiła/ Bądź v mnie będę cię czciłá: A on się iey rad obiecał BierEz N3; [papież Sylwester wtory] wezwał k sobie Kárdynałow/ Ípowiedał sie im/ iż on co czynił/ wżytko s czártowłkiey náuki/ y obiecał sie im w towarzýstwo po śmierci BielKron 175v; Mącz 87b; PaprUp 12; ZawJeft, 33; ActReg 9, 51.

*obiecać się na co* (2): Mącz 87b; Połzedł zatim odemnie/ á natzas infzi na fzerfza mi sie rozmowe obiecał. PaprUp 12.

*obiecać się przez kogo, przez co* (2): Wyprawilismy też powtore listy do inszych woiewodztw, [...] prosząc aby się znami [...] dla potezniejszego wyparcia nieprzyiaciela ziechali, tak iako się nam przez listy obiecali. ActReg 51; SkarKaz 637a.

*cum inf* (20): BierEz P; A tako Iezus na prozbę ijch pokorną/ obietzał sie s nimi bytz przez iutro OpecŻyw 78v; [Swatopelk] ná inny čás sie obiecał być BielKron 358v, 372; Reus promitendi. Obyetnicą obowiazány/ To yeft obiecał sie to ípełnić. Mącz 354d, 36b, 412c [2 r.]; RejPos 114, 188v, 351; BiałKat 311; RejZwierc 189; WujJud 32; SkarŻyw 501. Cf *cum inf* komu, *cum inf* przez kogo.

*cum inf* komu (4): próżno mowił/ bo sie im iuż byli obiecali ku potrzebie być BielKron 197; ActReg 130; OrzJan 13; SkarKaz 312b.

*cum inf* przez kogo (1): Pan Chriftus obiecał sie z Kościołem fwym przez Duchá fwego do fkonania swiátá być. WujJud 73.

*W charakterystycznych połączeniach: obiecać się na szerszą rozmowę, na wieczerzę; obiecać się w towarzystwo; obiecać się na inny czas; obiecać się przez listy; obiecać się dobrowolnie, z przodku; obiecać się ... spełnić* (2).

*Fraza: »jako nę obiecał«* [w tym: jako człon zdania złożonego (1), jako zdanie wtrącone (1)] (2): Co się dotyczy opatrzenia, ktore jest WM za przyczyną IchM panow od KJM obiecano, tedy to będzie dano, gdy o obronie mowić zaczniecie, jakoście się w tym spisku obiecali. Diar 40; CzechEp 123.

*Zwrot: »obiecać się rad«* (2): Ieden prożzony ná obiad/ Obiecał sie iść bárzo rad BierEz P, N3.

*Szereg: »dać się i obiecać«* (1): Bo fię dać y obiecać iedno przez przyłżcie mękę y śmierć Syná Bożego [królestwo niebieskie] nie mogło. SkarKaz 637a.

**a. Uczynić uroczysty ślub (5) :**

*obiecąć się dokąd (1)*: Tedy mu rǎdzili áby się obiecał do Yowifzowego kościoła. *SkarŻyw* 552.

*obiecąć się na co (1)*: [*chciała*] żeby iey dano iefzcie wolne trzy látá/ przes ktoreby odprawiła drogę fwoię/ ná którą się była obiecała: To iest áby szła do Rzimu *StryjKron* 52.

*cum inf (3)*: Otto trzeci Cefarz Krześciánki slysząc o tych cudach S. Woyćiechá/ obiecał się w chorobie swej nawiedzić to mieysce swá [!] osobą/ był zdrow. *BielKron* 344v, 459; ieli mu thę radę dǎwǎć/ áby się obiecał/ do panny Máriej do Loretu iść bośo *Górndworz* T3.

*Ze zdaniem dopełnieniowym (1)*: Pirrus w Tebáńskim zamku/ gdy Pállás bogini/ Tǎm zǎwǎzdy sławna była/ y z odpusty swemi. Obiecał się po bitwie/ by iey ofiarował *RejZwierz* 25v.

*W charakterystycznych połączeniach: obiecąć się do Jowiszowego kościoła, do Panny Maryjej do Loretu; obiecąć się na drogę; obiecąć się iść boso, nawiedzić w chorobie [kogo, co] (2).*

*Synonimy: przyrzec; a. ślubić, ślubować.*

*Formacje współrdzenne cf OBIECAĆ.*